

Nr 7

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av väckta motioner rörande arvsbeskattningen.

(1:a avd.)

Till bevillningsutskottet har hänvisats följande inom riksdagen väckta, av utskottet till behandling i ett sammanhang upptagna motioner, nämligen

1) de likalydande motionerna I:4 av herr *Erik Filip Petersson m. fl.* och II:5 av herr *Gustafsson* i Borås *m. fl.*, vari hemställts, »att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning och förslag angående ändring av 3 § i förordningen om arvsskatt och gåvoskatt i syfte att från arvsskatt befria sådana stiftelser och sammanslutningar som nu är befriade från att erlägga gåvoskatt»;

2) de likalydande motionerna I:203 av herr *Gösta Jacobsson m. fl.* och II:264 av herr *Nilsson* i Svalöv *m. fl.*, vari hemställts, »att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t begära att den av 1958 års riksdag begärda översynen av bestämmelserna om arvsbeskattning nu måtte komma till stånd»; samt

3) de likalydande motionerna I:208 av herr *Risberg m. fl.* och II:266 av herr *Nordgren m. fl.*, vari hemställts, att riksdagen måtte besluta sådan ändring av 28 § förordningen om arvsskatt och gåvoskatt, att till skatteklass I hänföres fader, moder, styvfader och styvmoder, samt att vederhörande utskott utarbetar erforderlig lagtext.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för de i motionerna framförda yrkandena, får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionerna I:208, II:5 och II:264.

Översyn av arvsbeskattningen

Frågans tidigare behandling

Gällande bestämmelser om arvsskatt återfinnes i förordningen den 6 juni 1941 (nr 416) om arvsskatt och gåvoskatt med däri vidtagna ändringar.

Genom beslut vid 1958 års B-riksdag omlades dödsbokeskattningen fr.o.m. år 1959 från det tidigare systemet med arvsskatt och kvarlåtenskapsskatt till ett system med endast arvsskatt. Därvid höjdes arvsskatten med belopp, som icke fullt motsvarade kvarlåtenskapsskatten. Reformen innebar även en omfördelning av skattebelastningen för att i görligaste mån tillgodose efterle-

¹ Bihang till riksdagens protokoll 1965. 7 saml. Nr 7

vande makes och barns intressen. För flerbarnsfamiljerna medförde reformen betydande skattelättnader. För det fall att make eller barn är ensam arvinge kunde däremot vissa om än relativt obetydliga skattehöjningar uppkomma. Omfördelningen av skattebelastningen innebar vidare att arvsskatten i skatteklasserna II—IV höjdes utöver vad som föranleddes av kvarlåtenskapsskattens avskaffande för att inte statsverkets intäkter av dödsbopbeskattningen skulle minska i nämnvärd mån.

Vidare infördes vissa lättnader i fråga om betalandet av arvsskatten. Härjämte utbyggdes skatteflyktspärrarna vid arvs- och gåvobeskattningen för att få motsvarighet till de garantier mot skatteflykt, som bestämmelserna om kvarlåtenskapsskatt innehöll.

På bevillningsutskottets hemställan i betänkande nr B 10 anhöll riksdagen samtidigt i skrivelse till Kungl. Maj:t om en allsidig översyn av bestämmelserna rörande arvsbeskattningen.

I motionen II:140 vid 1960 års riksdag hemställdes om utredning och förslag angående arvsbeskattningen i syfte att åstadkomma en väsentlig lindring i skattebördan. I sitt av riksdagen godkända betänkande nr 46 anförde bevillningsutskottet bl. a., att i motionen inte framförts några väsentligen andra synpunkter på frågan om dödsbopbeskattningens höjd än de riksdagen hade att beakta vid omläggningen av beskattningssystemet. Riksdagen borde enligt utskottets mening inte frångå sin år 1958 intagna ståndpunkt i frågan. Utskottet ansåg sig därför inte kunna tillstyrka det i motionen framställda utredningsyrkandet.

Vid 1961 års riksdag hemställdes i de likalydande motionerna I:42 och II:52 om skrivelse till Kungl. Maj:t med begäran om utredning rörande arvs- och gåvobeskattningen. Utredningsyrkandet syftade till att utröna verkningarna av den år 1958 genomförda omläggningen av beskattningen och till en teknisk översyn av beskattningsreglerna. I sitt av riksdagen godkända betänkande nr 32 avstyrkte bevillningsutskottet bifall till motionerna under hänvisning bl. a. till att arvs- och gåvobeskattningen borde bli föremål för en allsidig översyn först sedan familjerättskommittén slutfört sitt arbete.

I motionen II:431 vid 1963 års riksdag samt i de likalydande motionerna I:374 och II:443 vid 1964 års riksdag framställdes yrkanden om en allsidig utredning rörande arvsbeskattningen. Bevillningsutskottet ansåg sig i betänkande nr 50 år 1963 och nr 25 år 1964 inte kunna förorda tillsättandet av en utredning rörande arvsbeskattningen, innan ställning tagits till familjerättskommitténs förslag, och avstyrkte bifall till motionerna. Betänkandena godkändes av resp. riksdagar.

Motionerna

Till stöd för yrkandet i *motionerna I:203* och *II:264* åberopas bl. a., att

familjerättskommittén nu framlagt sitt förslag och i samband med detta pekat på nödvändigheten av en parallell finansrättslig, kompletterande lagstiftning (SOU 1964:35 s. 491 f.). Frågan om översynen av de arvsrättsliga bestämmelserna har därmed fått förnyad aktualitet.

Helt allmänt ifrågasätter motionärerna om det är försvarligt att arbeta med de nuvarande skattesatserna, vilka maximalt uppgår till 60—65 procent. Vid arvsbeskattningen har man icke ett skatteunderlag, som i tillförlitlighet kan jämföras med det inkomstskatterättsliga. Man bygger beskattningen på en engångsartad förmögenhetsuppskattning med betydande felmarginaler, vilka ytterligare vidgas till följd av att arvsbeskattningen i regel grundas på en schematisk lottberäkning. Beträffande värderingen av företagsförmögenhet anföres bl. a., att värderingsmetoderna såsom vid all beskattning på grundval av förmögenhet i betydande omfattning grundas på en serie relativt godtyckligt valda antaganden. Vid arvsbeskattningen tillkommer emellertid förutom de höga skattesatserna den omständigheten, att ägaren-företagsledarens frånfälle kan föra med sig en markant förändring av företags framtidsutsikter. En annan felkälla vid arvsbeskattningen föreligger vid värderingen av periodiskt utgående förmåner, där det blir fråga om synnerligen vanskliga framtidsbedömningar. Vidare tages enligt nuvarande lagbestämmelser icke hänsyn till de latent inkomstskatteskulder som kan belasta vissa tillgångar, såsom företags omsättnings- och anläggningstillgångar, skogskonton och periodiskt utgående förmåner. Den marginella skatt, som uttages av arvinge eller testamentstagare, kan i vissa fall överstiga värdet av vad denne faktiskt erhåller.

Med hänsyn till att beskattningen bör få en ur företagsamhetens synpunkt i görligaste mån ändamålsenlig utformning synes det motionärerna naturligt, att man vid en översyn av arvs- och gåvoskattelagstiftningen tillbörligt uppmärksammar de problem denna beskattning ställer företagen inför. Frågan borde lämpligen göras till föremål för en mera allmänt inriktad undersökning. Särskilt viktigt är att de s. k. familjeföretagens särskilda svårigheter därvid utredes. Därvid bör det beaktas, att arvsskatten icke på samma sätt som en löpande årlig beskattning kan förutses och förutberäknas, så att medel kan hållas tillgängliga för att i rätt tid inlevereras till det allmänna. Arvsskatteskulden har ej sällan sin grund i en oväntad händelse och kan sätta företaget i en olöslig likviditetskris. Denna skuld uppkommer därtill vid en ur flera synpunkter oläglig tidpunkt. Anståndsmöjligheterna kan endast i begränsad omfattning anses innebära en lösning på likviditetsproblemet.

Dödsfallet kommer ofta att framtvinga en försäljning av företaget. I allmänhet är det svårt att finna en utomstående, som är beredd att satsa kapital för delägarskap i ett familjeföretag, och försäljning till oförmånligt pris kan framtvingas. Arvsbeskattningen skapar således ett läge, där större och kapitalstarkare företagsenheter med mera spridd ägarekrets får ett över-

tag över mindre enheter. Det kan ifrågasättas, om en utifrån dylika utgångspunkter framtingad upplösning av mindre enheter ur samhällets synpunkt kan betraktas som en positiv utveckling.

Ett ytterligare skäl för att en översyn av arvsbeskattningen nu bör företagas utgör den fortgående penningvärdeförsämringen, vilken medför problem för särskilt familjeföretagen.

Det vore rimligt, fortsätter motionärerna, om sådana tillgångar, som är nödvändiga för fortsatt drift av ett jordbruk eller en rörelse, beskattas efter ett reducerat värde, så att företagets fortsatta verksamhet säkrades. Enligt engelsk lag sker en speciell jämkning med 45 procent vid beräkning av anläggningstillgångarnas värde. En tänkbar möjlighet vore även att arvsskatt debiterades men avskrevs med visst belopp om året under förutsättning att rörelsen fortsatte.

Därutöver torde ändrade, mindre restriktiva bestämmelser kunna övervägas angående möjligheten att erlägga skatt medelst revers samt om möjligheten att med tanke på framtida arvsbeskattning teckna livförsäkring för betalning av arvsskatten utan att försäkringsbeloppet inräknas i de skattepliktiga arvslotterna.

Arvsbeskattningen av föräldrar

Gällande bestämmelser

De skattskyldiga är enligt förordningen om arvsskatt och gåvoskatt fördelade på fyra skatteklasser, I—IV, av vilka klass I har den lindrigaste och klass IV den strängaste skatteskalen. Skatt enligt klass I utgår för arvs- eller testamentslott, som tillkommer efterlevande make, barn, adoptivbarn, styvbarn samt avkomling till barn, adoptivbarn eller styvbarn. För arvs- eller testamentslott, som tillkommer fader, moder, styvfader, styvmoder, broder, syster, broders eller systems avkomling, adoptant, adoptants avkomling samt barns eller adoptivbarns efterlevande make ävensom tro-tjänare erlägges skatt enligt klass II. För testamentslott till kyrka, lands-ting, kommun eller annan menighet, stiftelse med huvudsakligt syfte att främja religiösa, politiska, kulturella m. fl. allmännyttiga ändamål och registrerad understödsförening m. fl. utgår skatt enligt klass III. Testamentslott till stiftelse eller sammanslutning med syfte att främja rikets försvar, ungdoms vård och fostran, vård av behövande ålderstigna, sjuka och lytta samt vetenskaplig undervisning eller forskning är i allmänhet undantagen från arvsskatt. Annan skattskyldig än som ovan nämnts hänföres till klass IV.

Alltsedan dödsbokeskattning i modern bemärkelse infördes i vårt land genom 1894 års stämpelförordning har föräldrar arvsbeskattats enligt en högre skattesats än bröstarvingar. Förslag om ändring i detta hänseende har icke förelagts tidigare års riksdagar.

Motionerna

I *motionerna I:208* och *II:266* framhålles bl. a., att skatteprogressionen i klass II, som framgår av följande exempel, är avsevärt hårdare än i klass I.

Arvsbeloppet kr.	Klass I Skatt kr.	Klass II Skatt kr.
6 000:—	—	330:—
20 000:—	590:—	2 040:—
50 000:—	2 390:—	9 540:—
100 000:—	8 590:—	28 290:—

Oavsett vilken inställning man har till arv, torde det enligt motionärerna vara rättsfrämmande, att föräldrar, som tager arv efter barn, i vissa fall får betala mer än tre gånger så stor arvsskatt, som barn, vilka tager arv efter föräldrar. Då det gäller barns efterlämnade förmögenhet, har denna i många fall tillkommit genom årliga tillskott från föräldrarna. Då gåva till barnen överstiger 2 000 kr per år skall föräldrarna i samband med gåvan ha erlagt gåvoskatt.

**Befrielse från arvsskatt för stiftelse eller sammanslutning
som är befriad från gåvoskatt**

Gällande bestämmelser

Jämlikt 3 § förordningen om arvsskatt och gåvoskatt är från skattskyldighet enligt förordningen befriad bl. a. stiftelse eller sammanslutning, som har till huvudsakligt ändamål att främja barns eller ungdoms vård och fostran eller utbildning eller att främja vård av behövande ålderstigna, sjuka eller lytta. Frihet från skatt föreligger dock ej där ändamålet är att tillgodose medlemmar av viss eller vissa släkter. Ej heller åtnjuter utländsk stiftelse eller sammanslutning sådan skattefrihet.

Skattefriheten enligt 3 § avser såväl arvsskatt som gåvoskatt. Särskilda bestämmelser om skattefrihet för vissa juridiska personer vid gåva återfinnes i 38 § arvs- och gåvoskatteförordningen. Enligt detta författningsrum är från gåvoskatt befriad, utom de i 3 § angivna juridiska personerna, bl. a. stiftelse med huvudsakligt syfte att främja religiösa, välgörande, sociala, politiska, konstnärliga, idrottsliga eller andra därmed jämförliga kulturella eller eljest allmännyttiga ändamål. Skattefrihet enligt 38 § tillkommer endast svensk juridisk person.

Arvsskatten bestämes emellertid enligt klass III i 28 § av förordningen, vilken omfattar samtliga de enligt 38 § från gåvoskatt befriade juridiska personerna, och är sålunda lägre än för testamentariska förordnanden i allmänhet.

Frågans tidigare behandling

I motionen II:523 vid 1963 års riksdag samt i motionerna I:14 och II:22 vid 1964 års riksdag framställdes enahanda yrkande som i de nu förevarande motionerna I:4 och II:5.

Bevillningsutskottet anförde år 1963 i sitt av riksdagen godkända betänkande nr 4 följande.

Utskottet finner, att det framförda yrkandet i och för sig är värt beaktande. I motionen ifrågasättes emellertid så väsentliga ändringar i gällande arvsskattebestämmelser, att en särskild utredning därom skulle föregripa den mera allmänna översyn av arvs- och gåvobeskattningen, som riksdagen tidigare begärt. Med hänsyn härtill får utskottet avstyrka bifall till motionen.

I sitt av riksdagen godkända betänkande nr 25 år 1964 anförde bevillningsutskottet liknande synpunkter. Med hänsyn till att en person enligt gällande bestämmelser har möjlighet att genom gåvor under livstiden tillgodose olika allmännyttiga ändamål utan beskattningskonsekvenser för mottagaren ansåg utskottet den av motionärerna begärda utredningen inte vara av sådan angelägenhetsgrad att den omedelbart borde igångsättas. Utskottet avstyrkte således bifall till motionerna.

Motionerna

I *motionerna I:4* och *II:5* återoppar motionärerna bl. a., att — såsom framgår av tidigare års behandling av denna fråga — argumenten för en utvidgning av skattefriheten för testamentsförordnande till allmännyttiga ändamål är många och har tyngd. Den nuvarande regleringen medför svåra gränsdragningsproblem. På grund av bristande insikt i skattelagstiftningen kommer inte sällan slumpen att avgöra om en donation blir beskattad eller ej. Den restriktiva bestämmelsen angående skattefrihet för testamentariska förordnanden torde verka återhållande på viljan att i dödsrättshandlingens form donera till allmännyttiga skattepliktiga subjekt.

Några bärkraftiga argument mot denna reform har däremot veterligen inte framkommit. När utskottet avvisade förslaget skedde det huvudsakligen under återopande av att den begärda utredningen inte hade en sådan angelägenhetsgrad att den omedelbart borde igångsättas.

Då det enligt motionärerna är tämligen enkelt att finna en teknisk lösning på problemet och då det synes dem angeläget med en snar ändring, anser motionärerna det inte motiverat att invänta en allmän översyn av arvs- och gåvoskattegrerna.

Utskottet

Utskottet behandlar till en början motionerna I:203 och II:264, vari hemställas att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla, att den av 1958 års riksdag begärda *översynen av arvsbeskattningen* skall komma till stånd. Som motivering för yrkandet åberopas, att familjerättskommittén numera framlagt förslag till ändring i bl. a. giftermålsbalken och ärvdabalken samt att kommittén i sitt betänkande framhållit nödvändigheten av en parallell, kompletterande lagstiftning rörande arvsbeskattningen. Motionärerna anför vidare, att arvsbeskattningen bygger på en förmögenhetsuppskattning med betydande felmariginaler och att ändrade regler erfordras för beräkandet och betalningen av skatten.

Pågående lagstiftningsarbete inom familjerättens område är, som utskottet vid frågans tidigare behandling framhållit, av grundläggande betydelse för arvsbeskattningens utformning. Familjerättskommittén har i sitt betänkande (SOU 1964:35) också betonat angelägenheten av att ändringar vidtages i arvsbeskattningen i samband med de föreslagna reformerna av de civilrättsliga bestämmelserna.

Familjerättskommitténs förslag är för närvarande föremål för remissbehandling. Enligt vad utskottet inhämtat torde Kungl. Maj:t kunna framlägga proposition i ämnet till 1966 års vårriksdag, varefter proposition kommer att framläggas till samma års höstriksdag angående de ändringar i arvsbeskattningen, som kan bli aktuella efter det definitiva ställningstagandet från statsmakternas sida till familjerättskommitténs förslag. De nya civilrättsliga och skatterättsliga bestämmelserna är avsedda att träda i kraft den 1 januari 1967. Sedan detta lagstiftningsarbete slutförts torde en utredning komma att tillsättas för den av riksdagen år 1958 begärda allsidiga översynen av arvsbeskattningen.

Med hänsyn till det pågående lagstiftningsarbetets grundläggande betydelse för arvsbeskattningen finner utskottet icke skäl förorda, att den av riksdagen begärda översynen kommer till stånd i annan ordning än som framgår av den ovan redovisade planläggningen. Utskottet avstyrker således bifall till motionerna I:203 och II:264.

Vad därefter angår *arvsbeskattningen av föräldrar* hemställer motionärerna i motionerna I:208 och II:266, att fader, moder, styvfader och styvmoder hänföres till skatteklass I i stället för till skatteklass II. Som skäl härför åberopas bl. a., att föräldrar i vissa fall får betala mer än tre gånger så stor arvsskatt som barn, vilket motionärerna anser oskäligt, samt att barnens förmögenhet i många fall tillkommit genom gåvor från föräldrarna, varvid gåvoskatt erlagts.

Utskottet vill erinra om att frågan om dödsbobsbeskattningens höjd ingående prövades av 1958 års B-riksdag i samband med att kvarlåtenskapskatten avskaffades. Reformen innebar att arvsskatten höjdes med belopp,

som svarade mot bortfallet av kvarlåtenskapsskatten. I samband därmed uttalade bevillningsutskottet, att arvsbeskattningen finge anses i stort sett tillfredsställande avvägd. Beträffande de nya skatteskalorna fann utskottet, att efterlevande make och bröstarvingar borde beredas en så förmånlig behandling som möjligt. Till stöd härför åberopades bl. a., att dessa skattskyldiga också i arvsrättsligt hänseende tillerkänts en speciellt gynnad och av lagstiftaren i viss mån skyddad ställning.

Motionärerna har åberopat att arvlåtaren i vissa fall kan ha erhållit sin förmögenhet genom gåva. I anledning därav vill utskottet erinra om att förordningen om arvs- och gåvoskatt innehåller bestämmelser om eftergift av arvsskatt, där den som förvärvat egendom genom arv, testamente eller gåva, avlider inom viss tid från förvärvet. Vid den genomgripande översyn av arvsbeskattningen, varom riksdagen tidigare uttalat önskemål, bör givetvis indelningen i skatteklasser, avvägningen av skattesatserna och reglerna om eftergift av skatt även prövas.

Med det anförda avstyrker utskottet bifall till motionerna I:208 och II:266.

Utskottet har slutligen att behandla motionerna I:4 och II:5, vari hemställas om utredning och förslag till sådan ändring av 3 § förordningen om arvs- och gåvoskatt, att *befrielse från arvsskatt* medges stiftelser och sammanslutningar, som enligt 38 § samma förordning nu är befriade från gåvoskatt. Motionärerna anför bl. a., att tidigare års riksdagsbehandling av denna fråga visat, att det finns många och vägande skäl för en sådan reform. Enligt motionärernas mening är det tämligen enkelt att finna en teknisk lösning på problemet, och det är därför inte motiverat att invänta en allmän översyn av arvsbeskattningen, innan ställning tas till ifrågakörande spörsmål.

Utredningsyrkanden av samma innebörd framställdes motionsvis även vid 1963 och 1964 års riksdagar men avvisades. 1964 års bevillningsutskottet anförde bl. a., att de framförda synpunkterna i och för sig var värda beaktande. Utskottet ansåg emellertid att frågan inte var av sådan angelägenhetsgrad att en utredning omedelbart borde igångsättas. Frågan borde i stället övervägas i sitt större sammanhang vid den allmänna översyn av arvsbeskattningen, varom riksdagen tidigare uttalat önskemål.

Utskottet finner de av motionärerna åberopade skälen för en lagändring i nyssnämnda hänseende alltjämt förtjäna avseende. En lagstiftning av denna innebörd aktualiserar emellertid enligt utskottets mening så betydande ändringar i arvsbeskattningen, att den inte bör prövas utan närmare utredning. Som utskottet redan framhållit planeras en allsidig översyn rörande arvsbeskattningen, varvid även den i motionerna behandlade frågan torde komma att uppmärksammas.

Med hänvisning till vad ovan anförts avstyrker utskottet bifall jämväl till motionerna I:4 och II:5.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,
att följande motioner, nämligen

1) de likalydande motionerna I:4 av herr Erik Filip Petersson m. fl. och II:5 av herr Gustafsson i Borås m. fl. angående befrielse från arvsskatt i vissa fall,

2) de likalydande motionerna I:203 av herr Gösta Jacobsson m. fl. och II:264 av herr Nilsson i Svalöv m. fl. om översyn av arvsbeskattningen, samt

3) de likalydande motionerna I:208 av herr Risberg m. fl. och II:266 av herr Nordgren m. fl. om viss ändring av arvs- och gåvobeskattningen,

icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 30 mars 1965

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande:

från första kammaren: herrar John Ericsson, Einar Eriksson, fröken Ranmark, herrar Wärnberg, Elofsson, Lundström, Gösta Jacobsson, Enarsson, Paul Jansson och Erik Filip Petersson; samt

från andra kammaren: herrar Brandt, Allard, Gustafson i Göteborg, Kärrlander, Vigelsbo, Engkvist, fru Nettelbrandt, herrar Eriksson i Bäckmora, Nilsson i Svalöv och Hammarsten.

Reservationer

I. av herrar *Elofsson, Lundström, Gösta Jacobsson, Enarsson, Erik Filip Petersson, Gustafson* i Göteborg, fru *Nettelbrandt*, herrar *Eriksson* i Bäckmora och *Nilsson* i Svalöv, vilka — under återopande av vad som anförts i de likalydande motionerna I:4 av herr Erik Filip Petersson m. fl. och II:5 av herr Gustafsson i Borås m. fl. — ansett, att utskottet bort tillstyrka det i nämnda motioner framställda yrkandet och sålunda under punkt 1) bort hemställa,

att riksdagen med bifall till de likalydande motionerna I:4 av herr Erik Filip Petersson m. fl. och II:5 av herr Gustafsson i Borås m. fl. måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhänga om utredning och förslag till riksdagen angående ändring av förordningen om arvsskatt och gåvoskatt i syfte

att från arvsskatt befria sådana stiftelser och sammanslutningar som nu är befriade från att erlägga gåvoskatt;

II. av herrar *Elofsson, Lundström, Gösta Jacobsson, Enarsson, Erik Filip Petersson, Gustafson* i Göteborg, *Vigelsbo*, fru *Nettelbrandt*, herrar *Eriksson* i Bäckmora och *Nilsson* i Svalöv, vilka — under åberopande av innehållet i de likalydande motionerna I:203 av herr Gösta Jacobsson m. fl. och II:264 av herr Nilsson i Svalöv m. fl. samt med anledning av motionerna I:208 av herr Risberg m. fl. och II:266 av herr Nordgren m. fl. — ansett, att utskottet bort tillstyrka det i de förstnämnda motionerna framställda yrkandet och således under punkt 2) bort hemställa,

att riksdagen med bifall till de likalydande motionerna I:203 av herr Gösta Jacobsson m. fl. och II:264 av herr Nilsson i Svalöv m. fl. samt i anledning av motionerna I:208 av herr Risberg m. fl. och II:266 av herr Nordgren m. fl. måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att den av 1958 års riksdag begärda översynen av bestämmelserna om arvsbeskattningen måtte komma till stånd.